

Arrest

nr. 30 825 van 31 augustus 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente HOEGAARDEN, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van Hoegaarden van 7 december 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoire van de verzoekende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. OP DE BEECK, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit de feiten uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt het volgende:

Verzoeker die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is de zoon van een Surinaamse moeder die gehuwd is met een Belg en die samenwonen in België.

Op 8 juli 2008 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 7 december 2008 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Hoegaarden de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

“In uitvoering van artikel 51 § 2 / 51 § 3, derde lid / 52 § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving/verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 08/07/2008 door S.F.M.

geboren te (...) van Surinaamse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verwerende partij heeft geen nota en geen administratief dossier ingediend.

2.2. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

2.3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, “Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). In casu blijkt uit de bespreking van het eerste middel hieronder dat aan de grondvoorwaarden waaronder de bestreden beslissing kan worden vernietigd, is voldaan. In casu kan bijgevolg worden aangenomen dat verwerende partij instemt met de vordering.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient te worden nagegaan of het verzoekschrift tijdig werd ingediend.

Artikel 39/57, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Verzoeker voegt bij de bestreden beslissing een formulier van betekening dat gedateerd is op 7 december 2008 en dat de handtekening van verzoeker draagt.

Verzoeker voegt tevens een "attest van gevangenschap" bij van de directeur van de hulpgevangenis te Leuven d.d. 2 maart 2009 waaruit blijkt dat verzoeker van zijn vrijheid is beroofd sinds 27 oktober 2008.

Verzoeker zet in het verzoekschrift uiteen dat de bestreden beslissing hem pas ter kennis werd gebracht op 5 mei 2009, omdat verzoeker van 28 oktober 2008 tot 16 maart 2009 in de gevangenis verbleef en dat de gemeentelijke diensten hem pas na zijn vrijlating weer op het spoor kwamen.

Uit het stuk dat verzoeker bijvoegt blijkt inderdaad dat hij op 7 december 2008 in de gevangenis te Leuven verbleef. Bij gebrek aan nota en administratief dossier van verwerende partij, wordt aangenomen dat de bestreden beslissing pas aan verzoeker werd betekend op het ogenblik dat hij aanduidt namelijk 5 mei 2009, en dat verwerende partij heeft nagelaten deze nieuwe datum op het formulier van betekening te vermelden.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt immers het volgende:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

Het beroep werd tijdig ingesteld.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"1) M.b.t. het EERSTE MIDDEL:

Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in concreto de plicht tot een gedegen feitenvinding

Overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur dient de administratie o.m. een gedegen feitenvinding aan de dag te leggen, wanneer zij een verzoek van een rechtsonderhorige behandelt;

Dit houdt in dat wordt gepeild naar alle rechtens relevante elementen van het dossier, waarbij een bepaalde actieve plicht tot medewerking vereist is;

Uiteraard hoeft de administratie niet de bewijsvoering in het concrete dossier ter harte te nemen, in de plaats van de aanvrager, maar er is uiteraard wel een volstrekte voorlichtingsverplichting;

Het feit dat iedere burger geacht wordt de wet te kennen impliceert niet dat de administratie volstrekt lijdzaam kan toezien wanneer de rechtszoekende een dossier indient waarin niet alle mogelijkheden zijn benut;

IN CASU werd het dossier van verzoeker geweigerd op basis van de vaststelling dat hij niet aan te treffen was op het grondgebied van de gemeente Hoegaarden;

Feit is dat verzoeker in de periode van de controles gedetineerd was in de Hulpgevangenis te Leuven, dit i.h.k.v. een dossier inzake drugs;

Deze detentie liep van 28.10.2008 t.e.m. 16.03.2009;

Feit is dat verzoeker in die zin met een situatie van feitelijke overmacht werd geconfronteerd, en doodeenvoudig niet in Hoegaarden aanwezig kon zijn;

Niettemin neemt een detentie niet weg dat de feitelijke gezinsband, die normaliter door de samenwoning wordt gegarandeerd, kan blijven verderbestaan;

Door het feit dat verzoeker in kwestie bezocht wordt door zijn moeder, dat er ook via post contacten werden onderhouden, werd er aan gezinseenheid niets ingeboet;

Uiteraard kon een woonstcontrole in Hoegaarden onmogelijk positief uitvallen, maar de specifieke omstandigheden ter zake dienen daarbij in ogenschouw te worden genomen;

Verzoeker heeft er uiteraard geen wat van wat de politiediensten n.a.v. de controles in kwestie hebben vernomen, en wat zij precies geacteerd hebben, maar behoudens tegenbewijs kan hij aannemen dat gewoonweg de afwezigheid van verzoeker werd vastgesteld;

Uiteraard werd er in die zin dan niet gepeild naar het bestaan van gezinscel zelf, maar veeleer naar ene louter feitelijk gegeven;

Het attest van gevangenschap dat ondergetekende bijbrengt dateert van 02.03.2009 (datum van opvraging destijds om andere redenen) mar verzoeker zou naderhand pas op 16.03.2009 vrijkomen;

In ieder geval is het voorliggende attest op zich reeds dienstig ter staving van het beweerde, want er blijkt uit dat verzoeker sedert 28.10.2008 gedetineerd is geweest;

Verzoeker begrijpt dat hij bij dit nieuwe stuk toevoegt aan het dossier, doch dit enkel en alleen om zijn stelling te bewijzen dat DVZ met een schijnbaar onvolledige kennis van zaken heeft geoordeeld;

Zulks wijst op een gebrekkige feitenvinding, waarmee onbehoorlijk bestuur werd bedreven; Het middel is ernstig;"

4.2. In de repliekmemoire verwijst verzoeker naar het inleidend verzoekschrift.

4.3. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de plicht tot gedegen feitenvinding. In de mate waarin verzoeker hiermee de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, wordt het volgende overwogen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Verzoeker voert aan dat hij op het moment van de woonstcontrole gedetineerd was in de hulpgevangenis te Leuven en daarom met een situatie van feitelijke overmacht werd geconfronteerd en niet in Hoegaarden aanwezig kon zijn.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

Bij gebrek aan administratief dossier wordt aangenomen dat verzoeker zich op het moment van de woonstcontroles in de hulpgevangenis bevond. Verzoeker legt immers het bewijs voor -in de vorm van een "attest van gevangenschap" van de directeur van de hulpgevangenis te Leuven d.d. 2 maart 2009- dat hij alleszins op 2 maart 2009 van zijn vrijheid was beroofd sedert 27 oktober 2008.

Bijgevolg kon verwerende partij niet met goed gevolg een woonstcontrole uitvoeren, alleszins wordt vastgesteld dat, bij gebrek aan het administratief dossier, niet kan worden nagegaan of verwerende partij rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker gedetineerd was ten tijde van de controle. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden aangenomen.

Het eerste middel is gegrond.

Nu het eerste middel aanleiding geeft tot vernietiging van de bestreden beslissing, is het niet noodzakelijk de overige middelen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van Hoegaarden van 7 december 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET